LOUIS EN TINEKE VLASWINKEL
louis@vlaswinkel.org

Bezoek aan Kinshasa, DRC (eind maart)

Beschrijving

Het is al weer een tijdje dat ik een bericht heb geschreven. De laatste tijd is het druk en ook de komende weken zijn er veel reizen. Eind maart ben ik een aantal dagen naar Kinshasa geweest. Via contacten in Wageningen zijn we in een project van een aantal Nederlandse bedrijven beland, dat door de Nederlandse overheid gesubsidieerd wordt. Het doel van het project is Kinshasa meer zelfvoorzienend te maken op het gebied van kippen en eieren. Wij zijn in dit project ingestapt voor het leveren van zaaizaad en teelt adviezen om het voer voor de kippen te produceren. Omdat het een Nederlands project is, ben ik er als Nederlander binnen Limagrain Afrika bij betrokken. De kick-off vond dus eind maart plaats in Kinshasa, de hoofdstad van de Democratische Republiek Congo. Vanuit Johannesburg is het ongeveer 4 uur vliegen, maar bijna alle directe vluchten vertrekken â??s nachts of komen â??s nachts aan. Ik ben dus al op zondagavond vertrokken en kwam rond middernacht in Kinshasa aan. Om het bezoek mogelijk te maken, moest ik eerder al een visum aanvragen bij de ambassade van de DRC hier in Pretoria. Volgens de papieren zou een eenmalig visum 300 rand (15 euro) kosten, maar ter plaatse bleek dat het maar liefst 2675 rand (135 euro) kostte. En ik kon mijn paspoort 2 weken later weer ophalen met het visum erin. Het visum aanvragen en ophalen gaf gelukkig niet veel complicaties, en de ambassade was op ongeveer 15 minuten rijden van ons huis.

Bij aankomst was er een zogenaamde â??fixerâ?? die mij hielp bij alle formaliteiten (deze persoon werkte op het vliegveld en was een bekende van Ã©Ã©n van de organisatoren). Dat scheelde een hoop tijd, want ik was zo door alle controleposten heen en heb een paar rijen overgeslagen. Ook zorgde hij ervoor dat mijn koffer wat sneller uitgeleverd werd. Zodoende was ik nog niet al te laat in het hotel. Ik werd naar het hotel gebracht door Kuma. Hij is een Congolees, maar woont deels in Nederland en spreekt ook Nederlands.

De volgende ochtend hadden we pas om 9 uur ontbijt, maar niemand wist waar. Uiteindelijk was het nog een stukje later voor we ontbeten. En het wachten blijkt normaal te zijn. Tijd is een relatief begrip hier en meestal is iets veel later dan gepland. We hebben die dag een veld op 2 uur afstand van Kinshasa bezocht. Dit was om te zien of er geschikt land is om mais/soja te telen. En land is er voldoende, maar het wordt niet gebruikt. DRC importeert bijna al het voedsel, dit terwijl het Ã©Ã©n van de grootste landen in Afrika is. Zelfs het voer voor de kippen wordt grotendeels geÃ¯mporteerd. Onderweg zagen we om de haverklap autoâ??s en vrachtautoâ??s met pech stilstaan. Het wagenpark is enorm oud. We kwamen ook soms busjes tegen met Nederlandse teksten, deze zijn dus uit Nederland geÃ¯mporteerd. In vergelijking met Zuid-Afrika is dit land nog een aantal stappen terug, dit is echt een derde wereld land. Het huisvuil lag ook gewoon op straat, soms met grote bergen. Tegen de avond waren we uiteindelijk terug bij ons hotel en kwamen ook de rest van de mensen uit het project aan in Kinshasa. Vanuit Europa zijn er vluchten vanuit Parijs en Brussel.

Dinsdagochtend hebben we het kippenbedrijfje bezocht dat met behulp van een aantal Nederlanders al hier gerund wordt, waarna we naar het centrum van Kinshasa reden om een eerste onderlinge vergadering op de Nederlandse ambassade te hebben. De reis vanaf de boerderij aan de rand van Kinshasa naar het centrum was ongeveer 40 km lang, maar kostte ons 2 uur, door alle

verkeersinfarcten in Kinshasa. Bovendien kreeg het busje met onze bagage een lekke band, waardoor onze bagage pas veel later in het hotel aankwam. We konden ons daarom pas na de vergadering opfrissen (het was warm en vochtig buiten). Die avond werden we dan ontvangen op de residentie van de Nederlandse ambassadeur voor een receptie, met ook gasten uit de DRC, inclusief een minister. De Nederlandse ambassadeur was echter niet aanwezig, die had een bijeenkomst in Nederland, maar zijn plaatsvervanger was er wel en met haar heb ik nog even gepraat. Ze kwam uit Friesland en woonde nu 2 jaar in Kinshasa. Verblijf hier wordt al zwaar betiteld en daardoor mag je er maximaal 3 jaar zitten.

Woensdag en donderdag was er dan een seminar met lokale gasten, mensen die geÃ¯nteresseerd waren om kippen te gaan houden (of al deden). Zij kregen van de Nederlandse deelnemers aan het project allerlei presentaties over hoe het aangepakt moet worden. Ik heb daarbij een presentatie over Limagrain en SeedCo, onze Afrikaanse partner, gehouden (in het Frans, want dat is de normale taal daar). En 2 van mijn collegaâ??s van SeedCo hebben het meer technische deel voor hun rekening genomen.

LOUIS EN TINEKE VLASWINKEL
louis@vlaswinkel.org

Ik ben in het Frans aan het presenteren

Na de presentatie op donderdagochtend zijn we ook nog op bezoek geweest bij het landbouwkundig instituut aldaar. De hele staf was erbij aanwezig, maar er waren maar 2 mensen die voor ons belangrijk waren om te spreken.

Daarna moest ik al weer naar het vliegveld vertrekken, want mijn terugvlucht was donderdagavond. Vrijdag was er geen vlucht naar Johannesburg mogelijk en op zaterdag zouden we naar Kaapstad vertrekken voor een korte vakantie. De rit naar het vliegveld was een belevenis op zich. Het regende namelijk behoorlijk en daardoor stond een groot deel van de straten blank, soms tot 30 cm. We reden dus soms door het water naar het vliegveld en waren daar uiteindelijk nog ruim op tijd. Om te mogen vertrekken moest je trouwens nog eens 55 US dollar betalen. De fixer was er weer en heeft we weer geholpen soepel alle procedures te doorlopen. Na een lange wacht op het vliegveld (ik was vroeg) zijn

we uiteindelijk rond tussen 20 en 21 uur opgestegen voor de terugvlucht naar Johannesburg. De tijd die op mijn oorspronkelijke ticket stond, klopte dus in het geheel niet, de vlucht was bijna 2 uur later dan op mijn ticket stond. Daardoor kwam ik pas na 1 uur aan in Johannesburg. Gelukkig ging daar alles snel. Ik had vooraf al een hotel geboekt op het vliegveld en uiteindelijk was ik rond 1.30 uur op mijn hotelkamer, voor een korte nacht. Het is niet veilig midden in de nacht naar huis te rijden, daarom heb ik in een hotel overnacht. Omdat ik vrijdag om 8 uur een vergadering had, ben ik echter al weer rond 7 uur vertrokken om naar huis te rijden (en ook daar te ontbijten). Op zaterdagochtend zijn we dan voor een korte vakantie in de buurt van Kaapstad vanaf OR Tambo (vliegveld Johannesburg) naar Kaapstad gevlogen. Maar daarover lees je in een volgend bericht meer.

Categorie

1. Geen categorie

Datum aangemaakt
15/04/2023
Auteur
louis